

In *L'Indépendant* van den 15den leest men het volgende:

» De *Éclaircisseur de Namur* en de *Messageur de Gand* geven elkander de hand. De eerste heeft eenen brief medegedeeld, waarbij men de vereniging van België met Holland onder het gezag van den prins van Oranje of zijnen oudsten zoon voorstelt, doch met de administrative scheiding en het behoud van het nitsluitend Belgische leger. Het woord *behoud* is in den brief van den *Éclaircisseur* onderschraapt; men raadt aan welk adres dit woord rigt.

De *Messageur de Gand* grijpt dit geschrift met vreugde aan, en ontwerpt van verbond in ziende tusschen de orangisten en hen, die hij de eerlijke en oprechte revolutionairen noemt.

» Niets is karakteristischer van het nieuwe politieke tijdvak, hetwelk wij intreden, roept hij uit, » dan de verschijning van dien brief in den *Éclaircisseur*. Het is inderdaad zeer karakteristiek. Blijkbaar hebben de bekendmakingen van den *Éclaircisseur* een hoofdbelang. Dat blad is het invloedrijkste des lands, en wat het heden zegt, zal morgen worden verwezenlijkt.

» Gevoelt de *Messageur de Gand* het? Neen; maar hij schept er een macht van, het aan de ommekeer (niet) zijner partij te doen gelooven. Die taktiek heeft voor niemand iets nieuws. Doen sedert 8 jaren de orangistische bladen iets anders?»

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 12 april. Naar men vernemt, heeft het Z. M. bevaagd het departement van oorlog te magtigen, om de miliciens van 1832 en 1833, die gehuwd zijn, en kinderen hebben, alsmede de weduwnaars onder dezelve, met kind of kinderen, en aan welke verlof tot 1 mei 1839 was toegestaan, *alsnu, tot nadere oproeping, en het genot van onbepaald verlof te doen stellen.*

Amsterdam, 16 april. Men schrijft, dat de zaak van den ijzeren spoorweg van Amsterdam naar Arnhem voor de regtbank te Utrecht, aanhangig is gemaakt.

Van wege onderscheidene grondeigenaars onder Baambrugge, is een request aan de regtbank ingediend, waarbij zij als opposanten tegen het vonnis der regtbank, bij hetwelk de heer gouverneur van Utrecht gezagigd wordt zich in het bezit der aangeduide gronden te stellen, optreden, terwijl zij tevens den heer staatsraad, gouverneur hebben doen dagvaarden. De officier van justitie bij de regtbank te Utrecht, Mr. J. J. van Hees van Berkel, heeft tegen dit request ook van zijne zijde eene memorie ingediend.

Men ziet met belangstelling thans de behandeling dezer zaak te gemoet, in welke de heer advocaat *van Hees* voor de opposanten, en de officier van justitie, Mr. J. J. van Hees van Berkel voor den staat zullen optreden.

Arnhem, 16 april. In ons vorig nummer beloofden wij, de hoofdpunten der pleitrede van den heer *de Kempenaer*, verdediger van den uitgever der *Arnhemse Courant*, te zullen mededeelen. Alvorens hiertoe over te gaan willen wij een verslag geven van de conclusie van den advocaat der civiele partij. Welligt deelen wij in een volgend nummer ook het requisitoir van het publiek ministerie mede.

Mr. *Nedermeijer von Rosenthal* droeg namens de eischers (1) ter civiele voor:

» Dat zij te zamen uitmakende het zedelijk ligchaam, door spraakgebruik onder de benaming van *Postkantoor te Leiden* aangeduid, zich én gezamenlijk én ieder hunner in het bijzonder ten diepste gekrenkt hebben gevoeld door de aantijging eener daad, welke, behalve dat zij te regt voor de wet strafbaar is gesteld, eene algemeene en wel verdiende verachting op hen non doer kloven.

» Dat zij ter herstelling hunner openlijk aangerande eer aan den eerstgenoemden hunner hebben opgedragen, om uit aller naam en in aller belang, overeenkomstig het voorschrift der wet, wegens dezen ondervonden hoornklage in te leveren aan den ambtenaar, onder wiens regtgebied deze aantijging was gepleegd.

» Dat dien ten gevolge op den 4den maart 1839 door den eerstgenoemden hunner eene schriftelijke klage aan den heer officier bij deze regtbank is ingediend, en door de overigen bij nadere acte uitdrukkelijk is geverbaldeerd.

» Dat zij, ter tergraffing van hetzelve, naar deze zaak op de dagvaarding van het openbaar ministerie was aangekomen, eene overeenkomstig de bepalingen der wet, bij de openbare actie hebben gevoeld, dat geene hante vordering tot schadevergoeding gelijktijdig zoude kunnen worden behandeld en behald.

» Waarvan hij Ed. Gestr. voor dezelve concludeerde:
» Aangezien in het artikel der *Arnhemse Courant* van den 14den fe-

bruarij 1839 eene bepaalde daadzaak, het openen van briefpost, aan een door het openbaar gezag daargesteld postkantoor toebetrouwd, als waar, of althans als waarschijnlijk wordt voorgedragen;

» Aangezien deze daadzaak, waar zijnde, dengeen of degenen hunner, die daaraan schuldig mogten worden bevonden, niet alleen aan de billijke verachting zijner of hunner medeburgere, maar ook aan correctionele straffen bloot stellen zoude;

» Aangezien de geringe twijfel omtrent de gegrondheid der aangewrevene daadzaak, die door het gebruik der woorden *schijnt te blijken* bij den steller van dit berigt moet ondersteld worden, te zijn overgebleven, aan die aantijging derzelve strafbaar karakter geenszins ontnemen kan, dewijl die strafbaarheid niet van den minderen of meerdere graden van de subjectieve overtuiging des beschuldigen, maar van de objective onwaarheid, of van het ontbreken van het wettelijk bewijs der aangewrevene daadzaak afhankelijk is;

» Aangezien daarenboven de minder bepaalde uitdrukking *schijnt te blijken* in het onderhavige geval volkomen bepaald, en van iederen overblijvend twijfel onthezen wordt door het beroep op des inzenders geloofwaardigheid, en door de waarschuwing, die voortvloeit uit het vermaand, aan de administratie der posten gericht wordt;

» Aangezien ter tergraffing van heden noch het wettelijk bewijs der aangewrevene daadzaak geleverd, noch [gelijk de advocaat der civiele partij gelooft te zeggen] eene enkele omstandigheid aangevoerd veel minder evenwel bewezen is, waardoor de aangewrevene daadzaak geacht zoude kunnen worden eene waarschijnlijkheid te hebben verkregen of waarop des berigtstellers subjectieve overtuiging der waarheid van zijn berigt met eenig vertrouwen zoude hebben kunnen rusten;

» Aangezien de beklagde, ofschoon daartoe opgevorderd, heeft blijven weigeren den steller van dit onwaarachtige berigt te noemen of aan te duiden, en alzoo, uit kracht der wet, zoowel tegen de beleedigde partij als jegens de staatsrechterij voor de wettelijke gevolgen der aantijging aansprakelijk is; en

» Aangezien de toepassing van art. 207 van het wetboek van strafrecht op deze, door een openbaar dagblad verspreide, onwaarachtige, en verachtinge, [volgens den advocaat der civiele partij] en waar of bewezen zijnde correctionele vervolgingen, haat en verachting voortbrengende daadzaak geenszins geacht kan worden weg te vallen door de omstandigheid, dat die aantijging niet jegens één bepaald individu maar jegens meerdere, door eene algemeene benaming onmiskenbaar aangeduide individuen geschied is, dewijl noch het spraakgebruik, noch het doel der wet deze beperking geoorloofd acht, en de staatsrechterij, onmiskenbaar aangeduide personen in het algemeen wordt te laste gelegd, geacht moet worden aan ieder hunner in het bijzonder te laste gelegd te zijn;

» Aangezien, al konde deze beperkende nitlegging met den letter en geest dezer wet worden overeengebragt, desniettemin de strafbaarheid dezer onwaarachtige aantijging geenszins vervallen zoude, dewijl bij art. 2 der wet van den 16den mei 1829 (Staatsblad n° 34) de bepalingen des aangehaalden artikels mede toepasselijk zijn verklaard op het misdrijf van laster, aan lichamen, uit meer dan één persoon bestaande, aangedaan, al is het ook, dat geen persoon uitdrukkelijk zijn aangeduid;

» Aangezien aan de gezamenlijke gevoegden het karakter van zedelijk ligchaam, uit meer dan één persoon bestaande, niet kan worden ontkend, dewijl zij van staatswege aangesteld, op eene bepaalde plaats gezamenlijk tot de verrigting van bepaaldelijk aangevoerde werkzaamheden geroepen zijn, en door de collective benaming in het aangeklaagde artikel voorkomende, op eene algemeen aangeduide wijze voor ieder verstaanbare wijze volledig worden aangeduid;

» Aangezien eindelijk de aan de gevoegden aangedane benadeeling van hante eer, goeden naam, en openbaar karakter, wel is waar voor geene geldelijke waardestelling vatbaar is, en door geene geldsommen kan worden vergoed, maar dat die omstandigheid geenen grond kan opleveren, om den beklagden van de wettelijke verplichting tot schadebetering te ontheffen; —

Bij vonnis dezer regtbank, 1° de beklagde zal worden schuldig; of althans medepligtig verklaard aan het misdrijf van laster, en dien tengevolge, onverminderd de actie van het openbaar ministerie, tot betaling aan de gevoegden van de schade, die door de beklagde en de overigen der stad Arnhem voortvloeit, voor de gemeente Leiden, en de gemeente van der stad Leiden, eenen som van een honderd, of twee honderd, of 100 veel minder, als de regtbank in de zaak van hante zal veroordeelen te behooren;

2°. Aan de gevoegden de bevoegdheid zal worden toegekend, om van het in de zaak te vallen vonnis ten koste van den beklagde te doen drucken vijf exemplaren, ten studie op zoodanige plaatsen te worden uitgeleend of aangeplakt, en in zoodanige dagbladen geplaatst, als zij zullen goedyinden; en dat de daaraan te besteden gelden op eene door den regtbank executeur te verklaren staat, uit kracht van het vonnis van den beklagde zullen kunnen worden ingevorderd;

3°. Eindelijk de beklagde, mede ten behoeve der gevoegden en eischers ten civiele, zal worden veroordeeld in alle de kosten van dit proces geding.

(1) De eischers zijn de heeren *Willem Pieter Kluit*, directeur van het postkantoor te Leiden, *Jan Fichet*, *Willem Joseph Francken* en *Barend Dulleman Hildebrant*, commissarissen; *Jan Fichet junior*, assistent, en *Abraham Laverman*, *George Jansen*, *Pieter de Bie*, *Leonardus Verhaaff*, *Abraham Isaak Witmans*, *Hendrik Frederik Sallette* en *Hubertus Bernardus de Goeij*, briefverbestellers aan hetzelve postkantoor.

Pleitrede van den heer DE KEMPENAER.

Thans gaan wij over tot de mededeeling van de hoofdpunten der pleitredes van den verdediger des gedaagden; zoowel ter wederlegging van het publiek ministerie als der civiele partij.

De heer *de Kempenaer* verdeelde dezelve in drie hoofd-afdeelingen; de eerste liep over zekere bijzonderheid, hier vooral in het oog te houden; de tweede over de moraliteit; de derde over de al- of niet-strafwaardigheid van het geplaatste artikel.

I. In de eerste afdeeling deed *Zijn Ed. Gestr.* opmerken, dat het geïmprimeerde artikel was een bijzonder stuk, noch van de redactie, noch van den drukker afkomstig, maar van eenen derde; dat deze zich niet verkooft te noemen, niet ter verdediging van zijn geschrift verkoos op te treden; daarom was de drukker verplicht als verantwoordelijk te regt te staan.

II. In de tweede plaats, de moraliteit van het artikel behandelende, betoogde de heer *de Kempenaer* dat de gemaakte aanmerking berustte op eene waarheid, eene waarachtige daadzaak: de heer *van Borcharen*, boekhandelaar te Leiden, had op den 27sten december 1828 ten postkantore te Leiden eenen brief bezorgd, behoorlijk verzegeld, en geadresseerd aan den heer *Schellus van IJsseldijke* te Elburg. Die brief kwam geopend te Elburg aan. De directeur van dat postkantoor, zulks ziende, gaf den heer *Schellus*, hieryan kennis. Dit was de aanleiding van het artikel, eene bloote opmerking behelzende, met eene waarachtige daadzaak gepast.

III. Tot de behandeling der al- of niet-strafwaardigheid van het artikel overgaande, onderzocht de heer *de Kempenaer* 1°. den inhoud, 2°. de strekking, 3°. de reden, 4°. het karakter van het artikel; en besloot daartoe 5°. dat het geen wanbedrijf van laster behelsde.

1°. Aangaande den inhoud. *Het schijnt te blijken*; niets werd dus verkeerdt, zelfs niet dat het bleek; ofschoon er eene daadzaak (een open bevonden brief) bestond. Er werd alleenlijk gezegd; *het schijnt te blijken*; men onderstelde dus de mogelijkheid eener vergissing in de daadzaak; men erkende de mogelijkheid eener verkeerde gevolgtrekking uit die daadzaak. Zachter kon men iets, in zoodanige omstandigheden, niet uitdrukken. Maar verder: weder verzachtend, bezigde men het woord *schijnt*. Voorts zeide men op het postkantoor; dit was eene aanduiding van plaats, niet van eenigen persoon; die uitdrukking behelsde volstrekt geene bepaling of die persoon een ambtenaar, of een bediende van dat kantoor was; of het een particulier, eene vrouw of een man, een kind of een volwassene was, of hij daar te huis behoorde of niet te huis behoorde; — niets van dat alles werd aangeduid, veel minder bepaald.

2°. De strekking was vooreerst een ieder te waarschuwen, die brieven naar of te Leiden te verzenden heeft; iets zeer geoorloofda voorzeker. Daar er hier een open bevonden brief aanwezig was. Maar de strekking was vooreerst de administratie te waarschuwen, die men behielden en geoorloofde om te doen, te doen, enz. Wel verre dus van de administratie der post te beïnvloeden, of te beïnvloeden om den ingezetenen tegen aan te staan van vertrekken te doen.

3°. Als reden van het artikel wordt de heer *de Kempenaer* aan, dat men den dader niet kende, niet kon aanduiden en daarom geene klacht kon inleveren bij de justitie ter toepassing van art. 187 van het *Code Penal*; niet kon klagen bij de administratie der posten, aan welke men niet eens kon opgeven of de dader al dan niet tot de ambtenaren of bedienden van het postkantoor behoorde: en de administratie toch alleen maar gezag heeft over hare beambten en bezoldigden.

4°. Het karakter van het artikel was eene bloote opmerking, eene welmeenende waarschuwing, geene beschuldiging, geene aantijging. Er bestond dus:

5°. Geen wanbedrijf van laster. Immers, wat wordt daartoe gevorderd?

Art. 367, C. P. zegt: a.) *aura imputé des faits* — b.) *à un individu*. Maar men beroept zich op de wet van 16 mei 1829, art. 2.

Dat artikel spreekt van openbare autoriteiten of lichamen. Wat wordt er nu door openbare autoriteiten, wat door lichamen bedoeld?

a.) Openbare autoriteiten zijn personen, die met gezag bekleed zijn, — aan welke de uitoefening van eene der drie magten in den staat is toevertrouwd. Maar dat zijn onze brievenbestellers niet. De brievenbestellerij namelijk was aanvankelijk eene particuliere onderneming, — later eene stedelijke verzorging, — eindelijk eene inkomst van staat. Zij is en blijft eene onderneming ten behoeve van de ingezetenen, uitgevoerd door personen; daartoe door het gouvernement aangesteld en bezoldigd.

Geene brievenbestellers, geene paardenpostmeesters, geene ambtenaren van de post, geene postmeesters, geene ambtenaren der stedelijke of landelijke bevoegden zijn autoriteiten. Met evenveel regt zou men een commies, een afrekenaar, een verschatler, een afslager van de vischmarkt, een stadsnachtswaker eene autoriteit kunnen noemen.

b.) De lichamen, bij art. 2 der wet van 16 mei 1829 bedoeld, zijn lichamen van staat, geene commerciële of andere vennootschappen; geene lichamen van burgerlijk recht, waarvan art. 1690 van het burgerlijk wetboek spreekt, maar lichamen van staat, met staatsgezag bekleed; — dat is weder, — op denzelfden naam, als bekleed met enig ge-

deelte van eene der drie magten in den staat, gelijk: de staten-generaal, de hoven en regtbanken, gedeputeerde staten, gemeenteraden.

Tot slating van het beweerde, treedt de heer *de Kempenaer* in een nader onderzoek nopens den oorsprong en het doel der bijgebragte wet van 16 mei 1829. Zijn Ed. Gestr. verwees naar de beraadslagingen in 1828 en 1829 over de verschillende ontwerpen dezer wet aan de staten-generaal aangeboden, en de daarin voorkomende belangrijke omstandigheid, dat het 2de artikel van het 2de ontwerp door het gouvernement is ingetrokken, juist omdat het 3de artikel van dat ontwerp, thans het 2de dezer wet, werkelijk als aanvulling van de artikelen 222 en 224 *Code Penal* moest worden beschouwd. Z. Ed. Gestr. verwees verder naar de redevoeringen der staatsraden van *Pabst* en *Roux*, 's konings commissarissen, ter gelegenheid van de beraadslagingen in de tweede kamer over het ontwerp van wet (1). De heer *van Pabst* zeide nopens het toen voorgestelde wets-ontwerp »dat het geene wet op de drukkers» was. Voorts: »dat er intussen gezorgd moest worden dat openbare autoriteiten of lichamen, niet »minder dan bijzondere personen tegen laster en hoon wierden beveiligd; »maar er moest gezorgd worden, dat door deze bepalingen geen de minste »rems kon opkomen van beperking der onschathbare vrijheid van spreken, »schrijven en drukken, en dat het onbetwistbaar regt uitdrukkelijk gewaar- »borgd werd; om zelfs over de handelingen der openbare magten zijne »gedachten te kunnen uiten en die te beoordeelen,» enz.

De heer *Roux* zeide: »Art. 367 en volgende van het strafwetboek »betreffen de misdaad van laster en hoon, jegens bijzondere personen (des »individus) gepleegd. Sommige regters hebben getwijfeld of openbare amb- »tenaren mede onder die benaming begrepen waren. Die twijfel, welke »overigens ongegrond was, werd bij art. 2 weggenomen. Deze artikelen van »het wetboek beveiligden eigenlijk de openbare lichamen niet tegen den las- »ter en de Beledigingen, welke tegen hen gericht waren, wanneer men niet »bepaaldelijk een hunner leden aanviel. Te dien opzichte bestond er dus »eene gaping, die door het ontwerp is aangevuld geworden.»

Het postkantoor, nu, vervolgde de heer *de Kempenaer*, is geen persoon, het is geene autoriteit; het is geen lichaam. Het is een vertrek, eene kamer, waarin de brievenbestellerij geregeld wordt. Dat vertrek of kantoor is hier genoemd; daarom staat er OP het kantoor.

Eindelijk haalt de heer *de Kempenaer* artikel 3 der wet van 16 mei 1829 aan: »De misdrijven van laster en hoon, schriftelijk begaan, zullen niet kunnen vervolgd worden, dan op aanklagte der gelasterde of gehoonde partij.» Wie is dat hier? Men kent er geene. Maar de directeur en vorders beambten, zelfs de rondbrengers der brieven van het Leidsche postkantoor, zijn hier opgetreden om zich te verdedigen, onder den naam van schadevergoeding te eischen. Zij zijn niet genoemd, niet beschuldigd, niet danadeeld, zij hebben dus geene actie.

Arnhem, 26 april. Bij het op heden uitgesproken vonnis heeft de correctionele regtbank den uitgever der *Arnhemse Courant* veroordeeld tot gevangenis van ééne maand, f 25 boete, f 150 schadebetering ten behoeve der civiele partij, bevolen dat het vonnis te Leiden en Arnhem zal worden aangeplakt, hem daarenboven gedurende 5 jaar van zijne burgerrechten onttrekken, en verwezen in de kosten van het proces. Wij zullen het vonnis, zoedra mogelijk, in zijn geheel mededeelen. De uitgever heeft zich dadelijk tegen hetzelve in hoger beroep voorzien; zodat dat nu pending weder door het provinciale gerechtshof van Arnhem zal worden beoordeeld.

Arnhem, 27 april. Arnhem herinnert zich geenen muziek-avond zoo veelvuldig bekoorlijk als die van gisteren. Behalve de heerlijke toonen van den heer *Ernst*, die niet minder verrukten dan de eerste maal, hoorde men weder met groot genoegen den beroemden Nederlandschen zanger, wiens fraaie stem, als gewoonlijk, luide toejuichingen behaalde; terwijl de schoone jufvrouw *Buys*, hare melodieuse woorden, met even veel duidelijkheid en zuiverheid van uitspraak, als jeugdige kracht en gevoelvolle frisheid van orgaan, beloften liet geven wier vervulling met Europese lauwers zal worden bekroond. Ondankbaar zou het eindelijk wezen, niet te gewagen van den algemeenen bijval, welken de solo van den heer *Ernst* verwierf. Even als den vorigen avond waardeerde men te regt zijn pianospel. De heeren *Ernst* en *Buys*, alsmede de meesters *Buys*, begeeven zich thans naar Vriesland; van daar terugkeerende om Duitschland te gaan bezoeken, zullen zij zich welligt nogmaals alhier doen hooren. De geheel gevulde zaal en de luide toejuichingen getuigden genoegzaam van de groote belangstelling en hooge tevredenheid des publieks.

(1) *Staats-Courant*, 30 april 1829, no. 71, 2, en 3° bijvoegsel.

Wetenschap te Arnhem.

Den 16 April 2 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.
Den 17 April 2 El 3 Palm 4 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 6 D.

Advertentiën.

Getrouwd:
Arnhem,
den 17^{den} April
1829.

H. J. KRANES,
H. P. KRANES.

Ten huize van den Heer J. ROBERT, in het Hotel der Nederlanden, te Arnhem, zal, op Donderdag den 2den Mei 1839, bij inzet, en op Donderdag den 16den dierzelde maand, bij toeslag, telkens des avonds ten 7 ure, ten overstaan van den te Arnhem residenten Notaris Mr. GERARD VAN DE K. gereisd werden:

19. Een Hecht, Sterk en wel onderhouden HUIS en ERVE, Kadastraal Sectie O No. 818, gelegen binnen Arnhem in de Bakkerstraat, tusschen de Erven van den Apotheker P. PELT en den Suikerbakker J. JENSEN, op eenen der levendigste en den Suikerbakker J. JENSEN, op eenen der levendigste standten, zeer geschikt voor Handel, Nering en Koopmansbedrijf, voorzien van R. EGGEN- en W. ELWATERPOMP, hebbende eenen Achteruitgang in de Toransteg; — waarvan de aanvaardiging zal zijn op den 1sten Augustus van dit jaar.
20. Een net, kort geleden nieuw opgebouwd en wel onderhouden HUIS met ERVE, Kadastraal Sectie O. No. 1018, gelegen nabij de St. Jansstraat, in den hoek bij het Roomsche Katholieke Bestedelingshuis; te aanvaarden met 1. Augustus 1839.

Gedurende drie dagen, zoowel voor den inzet als voor den toeslag, van des morgens 9 tot des nademiddags ten 2 ure te bezigtigen.

Op den 12den Mei 1839, des namiddags ten 2 ure, ten huize van G. ALBERS, te Huissen, ten overstaan van den Notaris P. EGRIJN aldaar, blijft de toeslag bepaald des navolgende ONROERENDE GOEDEREN, uit de nalatenschap van W. J. RICHARDUS BRUIN:

1. Den STEENOVEN, Geldersoord, onder Westervoort, ingezet op. f10800
2. Het W. O. N. HUIS, in de Langestraat, te Huissen. » 5600
3. De TABAKSHOFSTEDEN, aan de Loostraat, onder Huissen. » 1610
4. De UITERWAARD, het Onderste Laattland, onder Huissen. » 3450

Diegenen, welke eenige Papiereu of Boeken onder zich, of iets te vorderen mogten hebben van of verschuldigd zijn aan wijlen den Wel Eerwaarden Heer G. B. BOSCH, gewoond hebben en overleden op Zijn Wel Ew. Buiten, Leeuwensteijn bij Arnhem, worden verzocht daarvan opgave, overgifte en betaling te doen vóór of op den eersten Mei aanstaande, ten kantore van den Notaris Mr. J. NIJHOFF, te Arnhem.

De Notaris Mr. E. H. HOOGLANDT, te Dieren, zal, op Woensdag den 24sten April 1839, en, des noodig, den volgenden dag, aan te vangen des morgens om 10 uur, in het huis No. 1. op de Middachtsteeg, bij Ellekom, publiek verkoopswijze verkoopen:

Eenen bijzonder net geconserveerden en deftigen INBOEGEL, bestaande in verschillige MEUBELSTUKKEN, G. L. A. HOUTEN en andere, als: S. B. L. A. I. R. E. G. O. E. D. E. H. O. U. T. E. N. en andere, als: E. T. E. N. S., T. H. E. E., en andere, als: T. R. I. J. P. T. E. N. en andere S. T. O. E. L. E. N., als: S. P. I. E. G. E. L. S., eene accuraat loopende Albaster PENDULE, LEDEKANTEN, welgerulde BEDDEKEN, B. B. D. E. N. G. O. E. D., M. A. T. R. A. S. S. E. N. en DEKEN, eene gemaakt ZILVERWERK, voorts KRISTAL, GLAS, VERLAKT, KOPER, TIN, IJZER, BLIK, en ander WERK. — Eindelijk eene extra ordinaire goede KEUKENKAGCHEL of F. O. R. N. U. I. S. en eenen kapitalen, goed geconserveerden of F. R. A. N. S. C. H. E. N. W. A. G. E. N. voor een of twee Paarden, met T. U. I. G., en hetgeen alsdan verder te voorschijn zal worden gebracht.

Alles daags te voren van 10 uur des morgens tot des nademiddags ten 3 ure voor een ieder te bezigtigen.

In een plaatsje, gelegen in de nijverigste landstreek van het Land van Nijmegen, in eene wel ingerigte Loojerij, waar men eenen Loojerij, als ook Laarsenschachten, bezigt, wordt een L. E. B. L. I. N. G. van satoenlijke onders, onder billijke voorwaarden, als: L. E. B. L. I. N. G. gevraagd. — Op gefrankeerde brieven, onder Letter G, of op persoonlijke aanvragen, aan de Boekdrukker J. F. THIEME, te Nijmegen, diemdan gaande, nader bescheid.

Er wordt binnen de stad Arnhem, tegen inkoopsprijs, ter overneming aangeboden een sints eenige jaren met succes uitgeoefende W. I. N. K. E. L. — Iemand hierop reflecterende, zal de voorwaarden, onder Letter X, aan het Bureau dezer G. A. T. H. I. E. M. E. te Nijmegen, diemdan gaande, nader bescheid.

MAGAZIJN VAN MODEN

De Ondergeteekenden hebben het genoegen te berichten, dat zij uit Parijs ontvangen hebben de nieuwste modellen van DAMES-ZOMERHOEDEN, D. O. E. T. E. N. en STROHOEDEN, MUTSEN, D. O. E. T. E. N. en LINTEN, enz., enz.; alsmede een aanzienlijk assortiment OMSLAGDOEKEN, MANTILLES, ECHARPEN, en FICHUS. Ook zijn zij voorzien van alle soorten nieuwe geborduurde en gedrukte MOUSELINES-LAINES en F. R. A. N. S. C. H. E. en ENGELSCHER KATOENEN. **BARLMANN & COMP.** Arnhem

MAGAZIJN VAN MODEN EN MANUFACTUREN.

De Ondergeteekende heeft de eer de Dames te berichten dat, zij uit Parijs de Nieuwste Modellen voor H. O. E. D. E. N. en MUTSEN ontvangen heeft, alsmede een uitmuntend Assortiment D. O. E. K. E. N. en D. A. M. E. S. K. L. E. E. R. E. N.

Arnhem, den 12den April 1839. **H. J. B. BENJAMINS.** Geb. 1815.

Aan de belanghebbende wordt verzocht, om op den 12den Mei 1839, in vereeniging met de W. A. S. C. H. en D. O. E. B. M. M. A. R. K. T.; en niet op den tienden Mei, zoo als dezelve was aangegeven in den Almanak van den Ondergeteekende **W. J. THIEME.**

Rijn- en IJssel- STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling voor de maand April 1839.

Van Amsterdam naar Kampen, iederen Maandag en Woensdag, des morgens ten 5 ure.

Van Kampen naar Amsterdam, iederen Zondag, Dingsdag, en Vrijdag, des middags circa 1 ure, en iederen Maandag, Woensdag, en Vrijdag, des middags circa 12 ure.

Van Arnhem naar Kampen, iederen Zondag en Dingsdag, des morgens ten 5 ure.

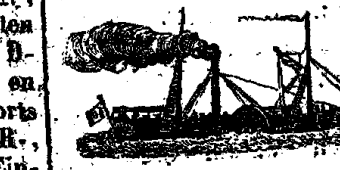
Van Kampen naar Zutphen, iederen Zondag en Dingsdag, des middags circa ten 1 ure.

Van Zutphen naar Kampen, iederen Maandag en Woensdag, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Arnhem, iederen Maandag en Woensdag, des middags circa ten 12 ure.

Van Arnhem naar Keulen, iederen Donderdag, des morgens ten 5 ure.

Van Keulen naar Arnhem, iederen Zaterdag, des morgens ten 6 ure.

Stoomboot-Maatschappij NEDER- EN MIDDENRIJN, gevestigd te Dusseldorp.

Dienst tusschen Rotterdam, Dusseldorp, en Keulen.

STROOM-OPWAARTS.

Van Rotterdam naar Emmerik en tusschen liggende plaatsen, iederen Woensdag en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.

Van Freeswijk naar Emmerik, en tusschen liggende plaatsen, iederen Woensdag en Zaterdag, des morgens omstreeks ten 11 ure.

Van Arnhem naar Emmerik, en tusschen liggende plaatsen, iederen Woensdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks ten 4 ure.

Van Emmerik naar Dusseldorp en tusschen liggende plaatsen, iederen Donderdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van Dusseldorp naar Coblenz en tusschen liggende plaatsen, dagelijks, des avonds ten 11 ure.

Van Coblenz naar Mentz en tusschen liggende plaatsen, dagelijks, des morgens ten 7 ure.

STROOM-AFWAARTS.

Van Mentz naar Dusseldorp, en tusschen liggende plaatsen, iederen Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 11 ure.

Van Dusseldorp naar Rotterdam en tusschen liggende plaatsen, iederen Dinsdag en Vrijdag, des morgens ten 5 1/2 ure.

Van Arnhem naar Rotterdam en tusschen liggende plaatsen, iederen Dinsdag en Vrijdag, des morgens omstreeks ten 10 ure.

Van Freeswijk naar Rotterdam en tusschen liggende plaatsen, iederen Dinsdag en Vrijdag, des namiddags omstreeks ten 11 ure.

Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten: De Heeren DE COCK en BARLEN, te Rotterdam; P. VAN DIJK, te Freeswijk; (die eene geschikte gelegenheid tot vertrek naar Utrecht zal aanwijzen) en W. BALK, te Arnhem; STEVEN SALTMAN en COMP., te Emmerik, alsmede bij A. DE GROOT, in den Liggenden O. te Utrecht.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.